

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.68/2024/7. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi október hó 1. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.29/2024/12. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

Mellőzi a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésével kapcsolatos rendelkezéseket.

A vádlottat 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Zalaegerszegi Törvényszék a 2024. június 13-án kihirdetett 3.B.29/2024/12. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 291. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő vesztegetés elfogadásának büntette, valamint 3 rb. a Btk. 219. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott személyes adattal visszaélés vétsége miatt – halmazati büntetésül – 1 év 6 hónap szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év ügyfélszolgálati munkakörnek megfelelő foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést – végrehajtása esetén – börtönben

rendelte végrehajtani, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000 forintban állapította meg. Rendelkezett 400.000 forint pénzbüntetés átváltoztatásáról.

[2]

II.

[3]

Az elsőfokú bíróság fenti ítélete ellen az ügyészség kizárólag a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

[4]

Az elsőfokú bíróság ítéletét a vádlott és a védő tudomásul vette.

[5]

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átíratában, valamint a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészségi fellebbezést fenntartva a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezések mellőzése, valamint további közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására tett indítványt.

[6]

A nyilvános ülésen a védő az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[7]

III.

[8]

Az ügyészség a jogorvoslati kérelmét kizárólag a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a kiszabott joghátrány súlyosítása érdekében jelentette be. Ezért a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében a jogorvoslattal sérelmezett ítéletnek kizárólag a fellebbezéssel megtámadott rendelkezését, illetve részét bírálta felül.

[9]

A Be. 590. § (5) bekezdés a), b) és c) pontjai szerint azonban e korlátozott felülbírálat is kiterjedt a Be. 607. § (1) bekezdésében és a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt eljárási szabályok megtartására, a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére, illetve a Be. 590. § (7) bekezdése folytán – hivatalból – az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.

[10]

Ennek alapja pedig az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás volt, miután annak megalapozottságát a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében nem vizsgálta.

[11]

IV.

[12]

A felülbírálat során a másodfokú bíróság nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely miatt az ítéletet a Be. 607. § (1) bekezdése, vagy a 608. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kellene helyezni; az ítélet érdemi felülbírálatának tehát nem volt eljárásjogi akadály.

- [13] Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére és a cselekmények minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.
- [14] Helytállóan került sor a bűncselekményekre irányadó halmazati büntetési tétel és középmértékének meghatározására is.
- [15] A büntetés kiszabásánál irányadó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel, azokat azonban nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.
- [16] További enyhítő körülményként kellett értékelni a vádlott javára a személyes adattal visszaélés bűncselekmény tekintetében az elkövetői szándék eshetőleges voltát.
- [17] A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy az enyhítő körülmények túlsúlyban vannak, és azokat a joghátrány meghatározásakor nyomatékosan kell figyelembe venni. Ezek azonban – az ítélőtábla megítélése szerint – csupán arra elegendőek, hogy a büntetési tétel törvényi minimumához közeli tartamban határozza meg a bíróság a szabadságvesztés mértékét. Az elsőfokú bíróság pedig így járt el, amikor a vádlottal szemben 1 év 6 hónap szabadságvesztés-büntetést szabott ki.
- [18] A Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési céloknak azonban nem felel meg, ha ez a szabadságvesztés próbaidőre felfüggesztésre kerül; a generálprevenció hatást a szankció nem képes kifejteni ebben az esetben. Ezért – egyetértve a fellebbviteli főügyészség e körben kifejtett álláspontjával is – a másodfokú bíróság mellőzte a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésével kapcsolatos ítéleti rendelkezéseket, mert álláspontja szerint a büntetési célok kizárólag a végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazásával érhetők el.
- [19] A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésével egyidejűleg az ítélőtábla megállapította azt is, hogy a vádlott méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért azok gyakorlásától a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján eltiltotta. Az eltiltás tartamát a Btk. 62. § (1) bekezdése alapján 2 évben határozta meg.
- [20] Az ekként megállapított joghátrány szükséges, de egyben elégséges is a büntetés Btk. 79. §-ában meghatározott céljainak elérésére.
- [21] Következésképpen az ügyészség büntetés súlyosítását célzó fellebbezése megalapozott volt.
- [22] Az elsőfokú bíróság egyéb – a pénzbüntetéssel, a foglalkozástól eltiltással, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával kapcsolatos – rendelkezései törvényesnek bizonyultak.
- [23] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel megtámadott ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2024. október 1.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.29/2024/12. számú ítélete a Pécsi Ítélőtábla Bf.III.68/2024/7. számú határozata folytán – az abban írt változtatással – a 2024. évi október hó 1. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke